

Amerikanen doden zelfs hun Iraakse bondgenoten

Libération (Parijs), 13 november 2003

Mohammed Ghazi Mouhanned was één van de beste medewerkers van de Amerikaanse bezettingstroepen. Die hadden hem benoemd aan het hoofd van het gemeentebestuur van Sadr-City, het vroegere Saddam City, een enorme en armoedige buitenwijk van Bagdad met twee à drie miljoen Sji'ieten. De burgemeester werd in koelen bloede gedood door één van degenen die in theorie belast waren met zijn bescherming: een Amerikaanse soldaat. Gemeenteraadslid Souhadi Sabat zag de burgemeester in zijn armen sterven. Mouhanned wilde de gemeentegrens passeren met zijn auto, wat op wacht staande Amerikaanse soldaten weigerden. Sabat: "Ik zag door het raam dat de burgemeester discussieerde met een soldaat. Toen merkte ik vijf meter verderop een andere soldaat op die klaar stond om te schieten. Ik ben snel naar beneden gegaan en probeerde om tussenbeide te komen. Toen begon de andere soldaat te schieten. Hij raakte hem vol in het bekken."

Het hele drama laat zien hoe de Iraakse leden van de gemeenteraad worden behandeld als hulpstroepen van het

tweede garnituur, vindt Souhadi Sabat. "We werken sinds vier maanden met de Amerikanen samen. De relaties zijn goed, maar we begrijpen nooit wat nu hun werkelijke bedoelingen zijn." Voor de Irakezen is de moord op de burgemeester kenmerkend voor de manier waarop de Amerikanen hen behandelen. "De Engelsen gedragen zich tegenover ons niet op die manier. Het is tegelijk slecht en dom", meent een jonge Sji'iet uit Bagdad.

VS

**IEMAND
HEEFT ECHT
EEN ZIEK GEVOEL
VOOR
RECHTVAARDIGHEID**

Loesje

Postbus 1045 6801 BA Arnhem www.loesje.nl

Dubbele moraal VS tegenover gewonde veteranen

Philadelphia Inquirer (Philadelphia, USA), 8 november 2003

De één werd een hype, de ander raakt in de vergetelheid. In de VS verschijnt dezer dagen een televisiefilm over Jessica Lynch, een Amerikaanse soldate die in Irak gevangen werd genomen en weer bevrijd. Haar verhaal is voor velen een heldenverhaal met happy end.

Maar niet voor zwarte Amerikanen, die in de hype rond Lynch een bevestiging zien van het verschil in behandeling van zwarten en blanken: tegelijk met Lynch werd Shosana Johnson gevangen genomen, een donkere Amerikaanse. Lynch wordt opgehemeld, Johnsons verhaal wordt genegeerd. En terwijl Lynch gewond raakte toen haar vrachtwagen geraakt werd door een granaat, werd Johnson in haar enkels geschoten terwijl zij vocht om hun belagers van zich af te houden. Beide vrouwen ontvangen inmiddels een arbeidsongeschiktheidsuitkering: Lynch krijgt 80% van haar loon, Johnson krijgt 30% en bovendien werd zij uit dienst ontslagen omdat zij blijvend gehandicapt is geraakt. Lynch kan nog vijf jaar in dienst blijven en zal regelmatig worden herkeurd. Legerfunctionarissen verklaren dat het verschil in uitkering te maken

heeft met de ernst van de verwondingen die de vrouwen hebben opgelopen. Johnson zegt dat zij niet kan bewijzen dat er racisme in het spel is; wel heeft zij inmiddels de predikant en mensenrechtenactivist Jesse Jackson in de arm genomen om het leger onder druk te zetten voor een hogere arbeidsongeschiktheiduitkering.

VS

**IEMAND
HEEFT ECHT
EEN ZIEK GEVOEL
VOOR
RECHTVAARDIGHEID**

Loesje

Postbus 1045 6801 BA Arnhem www.loesje.nl

"VS besteedt martelpraktijken uit"

Toronto Star (Toronto, Canada), 12 november 2003

"Een juridisch en moreel schandaal". Dat is het oordeel van mensenrechtenadvocaten in de VS over de deportatie en de daarop volgende martelingen van de Syrisch-Canadese Maher Arar. De advocaten hebben bij de Amerikaanse minister van Justitie John Ashcroft een formeel verzoek ingediend om een diepgaand onderzoek in te stellen naar deze zaak. Arar, beschuldigd van banden met al-Qaida, werd in september 2002 door de VS naar Syrië gedeporteerd. Arar vertelde een paar weken geleden dat hij tien maanden had vastgezet in een Syrische gevangenis, die hij zijn "graf" noemt. Tijdens deze periode werd hij geslagen en gedwongen om een valse bekentenis af te leggen.

Zijn geval werpt licht op de Amerikaanse praktijk van "teruggave" naar het land van herkomst van terreurverdachten, in gebruik gekomen na de aanslagen van 11 september 2001. Volgens critici komt dit erop neer dat de Amerikaanse regering doet aan uitbesteding van martelpraktijken. De critici stellen dat Washington wist dat Arar in Syrië gemarteld zou worden. Zijn geval zou er slechts één van de vele zijn waarin de regering-Bush medeplichtig is aan

illegale behandeling van gevangenen die van terrorisme worden verdacht, door hen naar landen te sturen waarvan zij weten dat daar gewelddadige ondervraging wordt gebruikt. Arar werd overigens vorige maand door Syrië vrijgelaten, volgens Syrië omdat er geen basis voor de aanklachten was.

VS

**IEMAND
HEEFT ECHT
EEN ZIEK GEVOEL
VOOR
RECHTVAARDIGHEID**

Loesje

Postbus 1045 6801 BA Arnhem www.loesje.nl